

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 36142-04-25 גרינברג נ' מרקוביץ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט יובל וסרקרוג

תובע דורון גרינברג

נגד

נתבעת יוסי מרקוביץ

פסק דין

1 התובע מבקש לחייב את הנתבע בפיצויים בגין עוולת לשון הרע ופגיעה בפרטיות.

2

3

הצדדים להליך

4 1. התובע, פעיל חברתי בקהילה הדתית בקריית מוצקין אשר התמודד בעבר בבחירות למועצת

5 העיר קריית מוצקין ותמך במועמד האופוזיציה לראשות העיר.

6 2. הנתבע, שימש בעבר ומזה שנים ארוכות כחבר מועצת העיר בקריית מוצקין וכסגן של ראש

7

העירייה הקודם של קריית מוצקין.

8

9

הפרסום מושא התביעה

10 3. בחודש פברואר 2022 פרסם הנתבע תגובה ברשת החברתית בפייסבוק המופנית כלפי התובע

11

כדלקמן:

12

"ואללה, כמה אתה לקוי ופגום, עוד לא יבשה כוס היין של הבדלה, עוד לא

13

יבש הרוק של מלמולי הסרק שלך בבית הכנסת במהלך השבת, והנה את

14

שוב בפייסבוק, אף רץ להוציא דיבה, להכפיש ולחרוץ לשון.... אתה ממש

15

חולה רוח/נפש ללא תקנה! גם בבית הכנסת בו אתה מתפלל יש מתפללים

16

שיודעים עד כמה אני קרוב ומקורב לאנשים מאמינים, שומרי מסורת,

17

שפיהם וליבם שווים. ורק בגלל העלית את זה כאן, אני מסמל לי כיעד

18

להגיע עד לבית הכנסת שלך, ואוכיח לכולם עד כמה אתה והם, אלו שני

19

קצוות רחוקים זה מזה כמו מזרח למערב. אבל אתה שאמונתך ככל הנראה

20

היא רק אל החוץ, ואין בתוכך פנימה, ולא גם גרם אחד מהמשמעויות

21

העמוקות של הדת, והאמונה היהודית, הן רחוקות ממך והלאה. אתה

22

ספציפית כמו שאתה מוכיח שוב ושוב בצביעותך החשוכה, מוכיח

23

שמקומך אכן אינו בין האנשים הטובים הללו בקריית מוצקין! ואני בספק

24

אם אתה אישית מתאים בכלל להימנות על קהילה דתית כלשהי."

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 36142-04-25 גרינברג נ' מרקוביץ

תיק חיצוני:

1
2 4. נוסף על כך, ביום 20.03.2025 שלח הנתבע לתובעת הודעות פרטיות בפייסבוק באמצעות
3 אפליקצית המסנג'ר, אשר כוללים לטענת התובע ביטויים הפוגעים בו. (העתק מההודעות צורפו
4 כנספח ב' לכתב התביעה).

טענות התובע

5
6
7 5. התובע טוען כי הפרסום שפרסם התובע באמצעות התגובה ברשת החברתית פייסבוק מהווה
8 לשון הרע לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן: "**חוק איסור לשון הרע**"). לטענתו
9 מדובר בפרסום הפוגע בשמו הטוב, לאור העובדה כי התובע הינו פעיל חברתי בקהילה הדתית
10 בעיר, כאשר הנתבע פרסם את התגובה ללא סיבה נראית לעין רק במטרה להכפיש אותו.
11 התובע טען כי הוא זכאי לפיצויים בסך **75,000** ₪ ללא הוכחת נזק בהאזנה לחוק איסור לשון
12 הרע, שכן לטענתו הפרסום נעשה בזדון מתוך כוונה ברורה לפגוע בתובע.

13
14 6. כמו כן, טוען התובע כי הנתבע פגע בפרטיותו לפי סעיף 2(1) **לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א-**
15 **1981** לאחר ששלח לו 8 הודעות מטרידות באמצעות אפליקצית הפייסבוק ומשכך התובע טוען
16 כי הוא זכאי לפיצוי בסך **50,000** ₪ ללא הוכחת נזק שעה שהפגיעה בפרטיות נעשתה מתוך כוונה
17 לפגוע בתובע.

18
19
20 7. יחד עם זאת משיקולים של יעילות כלכלית ויעילות משפטית בחר התובע לפנות בהליך של
21 תביעה קטנה ומשכך העמיד את התביעה על סכום כולל **38,900** ₪.

טענות הנתבע

22
23
24 8. הנתבע טוען כי מדובר בעימותים פוליטיים שאירעו בקשר לפעילות ציבורית, שכן התובע
25 התמודד בעבר לבחירות מועצת העיר בקריית מוצקין והנתבע שימש בעבר כחבר מועצת העיר
26 – לטענתו התבטאות זא אינה עולה כדי לשון הרע.

27
28 9. עוד טען הנתבע, כי טרם הפרסום הנתבע, התובע עצמו פרסם הודעות ברשת החברתית פייסבוק
29 בהם העלה טענות קשות ומכפישות כלפי ראש העיר ותפקוד העירייה, בתקופה שבה הנתבע
30 שימש כסגנו. לטענתו הדברים שכתב באו בתגובה לפוסטים שהתובע פרסם ובהם במכוון שלא
31 לצרף לתביעתו. הנתבע הוסיף וטען כי לאחר שהתובע חסם אותו אין לו אפשרות לגשת לאותם
32 פרסומים ולהציג אותם.

33
34 10. הנתבע טוען כי התגובה שפרסם היא במסגרת זכותו להביע דעה ולנצל את היות הפייסבוק
35 פלטפורמה לחלופי דעות פוליטיות.

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 36142-04-25 גרינברג נ' מרקוביץ

תיק חיצוני:

11. באשר להודעות הפרטיות שנשלחו לתובע, הנתבע טוען כי מדובר בהתכתבויות אישיות שלא נחשפה לציבור הרחב, כי מטרתו הייתה להגיב לפרסומים שהעלה התובע בהם העלה טענות כלפי ראש העיר הקודם.

דיון והכרעה

א. הדרישה לפיצויים לפי חוק איסור לשון הרע
12. יש לבחון תחילה האם הביטויים שפרסם התובע מהווים לשון הרע. ככל שהתשובה חיובית, יש להמשיך ולבחון האם עומדת לנתבע אחת ההגנות הקבועות בחוק וככל שהתשובה שלילית, יש לבחון מהו סכום הפיצויים המגיע לתובע.
13. לאחר שעיינתי בפרסום, תוכן הפרסום, ההקשר של הפרסום, שוכנעתי כי מדובר בפרסום המהווה לשון הרע, להלן אנמק:

חוק איסור לשון הרע-כללי

14. במסגרת חוק איסור לשון הרע יש לאזן בין שתי זכויות: האחת חופש הביטוי, והשנייה זכות האדם לשמו הטוב (ר' בהקשר זה ת"א (הרצ' 33759-02-11 ישר - אובוז נכסים ואחזקות בע"מ נ' יניר ישראל לוין (פורסם בנבו) וההפניות שם).

15. הזכות לחופש הביטוי הוכרה כזכות חוקתית בהתאם לחוק כבוד האדם וחירותו (על חשיבותה של זכות זו ר' למשל רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (פורסם בנבו). וכן דנ"פ 7383/08 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו).

16. במסגרת "עוולת לשון הרע" יש לבחון את מושא ה"פרסום", בארבעה שלבים (כפי שקבע בית המשפט העליון בע"א 4534/02 רשות שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ (פורסם בנבו), להלן: "הלכת שוקן"):

- א. שלב א' - משמעות הביטוי, כפי שהיה מתקבל או מתפרש על ידי אדם סביר.
- ב. שלב ב' - חבות בחוק - האם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם להגדרות שבחוק (סעיפים 1 ו-2) ולתכליותיו.
- ג. שלב ג' - הגנות - האם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בחוק. ד.
- ד. שלב ד' - פיצויים - סכום הפיצוי המגיע.

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 25-04-36142 גרינברג נ' מרקוביץ

תיק חיצוני:

1 מן הכלל אל הפרט
2 17. ראשית, אבהיר כי במסגרת תביעת לשון הרע, אין חובה לצרף את הפוסט במלואו שביחס אליו
3 פורסמה התגובה ודי שיוכח שיש בתגובה עצמה משום לשון הרע (ר' למשל פסק הדין בתא"מ
4 (נצי') 63272-05-19 ויקטוריה בדריאן נ' לודה זייציק (פורסם בנבו). עם זאת כפי שנפסק שם, אי
5 הבאת התמונה בכללותה עשויה להשפיע על ההכרעה האם תוכנה של תגובת עולה לכדי לשון
6 הרע.
7

8 18. שנית, רכיב הפרסום כמוגדר בסעיף 2 לחוק: - בעניינו יסוד הפרסום התקיים (ובעניין זה לא
9 הייתה מחלוקת) הדברים מושא התביעה פורסמו ברשת החברתית פייסבוק, הפרסום לא נשלח
10 רק לתובע אלא הופיע כתגובה גלויה ונגישה למשתתפים בפייסבוק שיכולים לעיין בה. בהקשר
11 נקבע בפסיקה כי כתיבת תגובה על פוסט בפייסבוק נחשבת ל"פרסום" המקיים יסוד זה (ר'
12 בעניין רע"א 1239/19 שאול נ' חברת נידלי תקשורת בע"מ" (8.1.2020) וכן עניין ת"א (שלום
13 י-ם) 35588-05-20 טל אמסלם נ' רננה לוי (נבו 7.11.2021). וכן רע"א 4447/07 רמי מור נ' ברק
14 אי. טי. סי [1995] החברה לשרותי בזק בינלאומיים בע"מ, (25/3/10), להלן "פרשת רמי מור")
15 ובעניין פרסום בפייסבוק ר' רע"א 1688/18 סרנה נ' נתניהו, (5/4/18)).
16

17 כך נפסק בפרשת רמי מור:

18
19 "חלק ניכר מהפרסומים נושא במקומותינו אופי וולגרי ובוטה, וישנו
20 פער בולט בין הנחרצות של הדעות המבוטאות לבין התשתית
21 התומכת בהן. כל אלה משפיעים ללא ספק גם על הערך והמשקל
22 שניתן לייחס לרבים מפרסומי ה-instant המופיעים באינטרנט
23 חדשות לבקרים. אולם בכל אלה אין כדי לשמוט את הערך החוקתי
24 העומד ביסוד השיח הזה. עצם העובדה שיש מבין התגובות שטעמן
25 רע וניסוחן עילג בוודאי אינו מוציא אותן מתחולת הזכות החוקתית
26 לחופש ביטוי".
27

28 שלב א – המשמעות העולה מהביטוי לפי אמות מידה של אדם סביר.

29
30 19. בהתאם לפסיקה, השאלה האם הפרסום מהווה לשון הרע בהתאם לסעיף 1 לחוק, נקבע
31 בהתאם למבחן האובייקטיבי ואין חשיבות בהכרח מה הייתה כוונת המפרסם. על כן, יש לבחון
32 מהי המשמעות שקורא סביר היה מייחס למילים (ראה ע"א 89/04 ד"ר נודלמן נ' שרנסקי
33 (פורסם בנבו)).
34

35 יישום על נסיבות המקרה

36 20. התייחסות אל התובע כאדם "לקוי" ו "פגום" כ"חולה נפש/רוח", "שאמונתך ככל הנראה
37 היא רק אל החוץ" וכי אינו "ראוי להמנות על קהלה דתית" - מהווים לשון הרע כהגדרתה

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 36142-04-25 גרינברג נ' מרקוביץ

תיק חיצוני:

בסעיף 1 לחוק. ביטויים אלו עשויים "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעז מצדם" לרבות בעיני חברי הקהילה הדתית שעמה הוא נמנה, זאת בהתאם למבחן האדם הסביר אשר קורא את הרשום באותה תגובה. ביטויים אלה עשויים להציג את התובע כאדם שאינו הגון ומטרתם להפחית מערכו. כך גם הביטויים "אין בתוכך פנימה, ולא גם גרם אחד מהמשמעויות העמוקות של הדת, והאמונה היהודית, הן רחוקות ממך והלאה" העשויים לפגוע במעמדו של התובע ולשאלת היותו ראוי להיות חלק מהקהילה דתית.

21. הביטוי "חולה נפש" - באשר לביטוי "חולה נפש" כבר נפסק, כי התייחסות לאדם כאל חולה נפש טומנת בחובה סטיגמה חברתית שלילית המלווה בתיוג שלילי הפוגע בשמו הטוב ובתפיסת מעמדו החברתי של האדם. ר' בעניין זה פסק הדין בת"א (שלום ת"א) 13429-05-21 בנימין נתניהו נ' אהוד אולמרט (נבו 21.11.2022, להלן: "פרשת אולמרט") שם נקבע כי:

"לא ניתן להתעלם מכך שכאן ועכשיו, בישראל של שנת 2022, התייחסות לאדם כאל "חולה נפש" עלולה "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעז מצדם", כדרישת הסעיף".

שלב ב' - הגנות שבחוק

האם חלה על הפרסום הגנת "הבעת דעה בתום לב"?

22. מכאן יש לבחון האם חלה על הפרסום אחת ההגנות שבחוק. סעיף 15(4) לחוק קובע הגנה במקרים שבהם:

"הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות" (ההדגשות אינו במקור).

23. כפי שנפסק בפרשת אולמרט שהובאה לעיל: "הפסיקה הכירה בכך, שביטויין של דעות מצדיק הגנה רחבה יותר מאשר הצגתן של עובדות" תוך שהפנה לפסה"ד שניתן בדנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות נ' קראוס" עוד נפסק שם כי:

"אכן, ההבחנה בין "קביעת עובדה" ובין "הבעת דעה" אינה פשוטה, ובמקרים רבים כלל אינה חד-משמעית, כפי שציין בית המשפט העליון (מפי כב' השופטת אילה פרוקצ'יה) בע"א 89/4 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי [פורסם בנבו] (4.8.2008)"

ולסיכום נקבע שם:

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 36142-04-25 גרינברג נ' מרקוביץ

תיק חיצוני:

"לא בכל מקרה שבו מיוחסת לפלוני מחלה פסיכיאטרית, יצדיק הדבר חיוב באחריות לפי חוק איסור לשון הרע. הדברים תלויים, במידה רבה, באופן הניסוח, והאם המאזין הסביר יכול להבין כי מדובר בצורת ביטוי (גם אם גסה ולא ראויה), או באבחנה קלינית (ראו, לדוגמה, תא"מ (שלום תל-אביב – יפו) 31716-09-14 אהנוב נ' צרניאחובסקי [פורסם בנבו] (20.5.2015)).

ככל שאופי הביטוי הוא אמורפי יותר, ונוטה יותר לביטוי העממי של ייחוס מחלה פסיכיאטרית, אני סבור שנכון יותר לראות בו הבעת דעה; ככל שהביטוי הוא מדויק וקליני יותר – יש לראות בו קביעת עובדה". (ההדגשות אינן במקור)

עוד על ההבחנה בין הבעת עמדה לעובדה ר' רע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר [2] (30.05.2023).

24. ויוטעם הגם שהשימוש בביטוי "חולה נפש" אינו ראוי, הרי שבנסיבות המקרה ניתן היה לראותו כהבעת דעה בלבד מצדו של הנתבע.

25. מנגד הדברים הקשים שהטיח במשיב בכל הנוגע ליושרו ולהגינותו ולכך שכלל אינו ראוי להמנות על קהילה דתית, איננו איש ערכי דתי אמיתי אלא כלפי חוץ בלבד ("אמונתך ככל הנראה היא רק אל החוץ, ואין בתוכך פנימה, ולא גם גרם אחד מהמשמעויות העמוקות של הדת, והאמונה היהודית, הן רחוקות ממך והלאה") הרי שדברים אלה אינם אך בגדר הבעת עמדה, ועשויים להתפרש כקביעת עובדה, בין היתר, לאור ההכרות בין השניים כאנשי ציבור באותה עיר.

26. בענייננו עסקינן בשני אנשים הפועלים בזירה הציבורית – הפוליטית התובע, התמודד בעבר לבחירות של מועצת עיריית קריית מוצקין, והנתבע שימש בעבר כחבר מועצה באותה עירייה וסגן ראש העיר.

27. בהתאם להלכה הפסוקה, בתביעות של לשון הרע בין אנשי ציבור, יש לעשות איזון עדין בין חופש הביטוי לבין הזכות לשם טוב, כאשר בתביעות אלה חופש הביטוי זוכה להגנה רחבה יותר, אך כנגד זאת יש צורך להציב גבולות, לאור העובדה כי חופש הביטוי אינו מצדיק השמצות או ייחוס עובדות שקריות. כמן כן, נקבע כי ביקורת גם חריפה על אנשי ציבור זוכה להגנה רחבה יותר אך אין פירוש הדבר הכשר להשמצות והכפשות חסרות שחר.

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 36142-04-25 גרינברג נ' מרקוביץ

תיק חיצוני:

בעניין זה ר' לאחרונה פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בע"א (מחוזי חי') 69189-05-24 גרי קורן נ' רג'א זעאתרה (נבו 25.1.2025, להלן: פרשת זעאתרה) שם נקבעו הדברים הבאים:

"אין חולק כי זכאי אדם לדעותיו, וכי שיח פוליטי עשוי להיות אמוציונלי וסוער, ולכלול ביקורת חריפה על עמדות פוליטיות יריבות. עוד אין חולק כי חופש הביטוי הוא מנשמת אפה של הדמוקרטיה, וזקוק הוא להגנה דווקא כאשר מדובר בביטויים או עמדות שנויים במחלוקת או מעוררי פולמוס וכעס. במתח השכיח שעשוי להתקיים בין חופש הביטוי לבין השם הטוב, נדרש להגן על חופש הביטוי, לבל תושקק ביקורת לגיטימית, גם אם בוטה. בפרט כאשר מדובר בתביעות לשון הרע המוגשות על ידי אנשי ציבור. תפקידו של בית המשפט איננו לשמש כצנזור של טעם טוב, בשיח הציבורי או בכלל. בהתאמה, מידת הטולרנטיות כלפי ביטויים חריפים עולה, ככל שמדובר בתביעות לשון הרע המוגשות על ידי אנשי ציבור (רע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר (30.5.2023); דנ"א 4973/23 ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר נ' עמותת חוזה חדש (11.10.2023) (להלן "עניין חוזה חדש"))

28. אלא שלצד כל אלה יש לבדוק גם אם מדובר בפרסום שלא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות בהתאם לסעי' 16 לחוק איסור לשון הרע ר' כאמור פרשת זעאתרה, לעיל.

29. טענתו העיקרית של הנתבע היא כי הפרסום מהווה הבעת דעה במסגרת שיח פוליטי באמצעות שימוש ברשת החברתית פייסבוק וכי, הפרסום הינו תגובה לפרסומים קודמים אשר פרסם התובע כנגד הנתבע.

30. בענייננו, עיון בתוכן הפרסום, מלמד כי אין מדובר בהבעת דעה פוליטית גרידא, אלא שימוש בביטויים שכל מטרתם להמעיט ממעמדו החברתי של התובע ולהציג אותו בפני הציבור כאדם אינו כשיר, כאדם שאמונתו היא רק כלפי חוץ ואינו ראוי להמנות על קהילה דתית. פרסומים אלה חורגים מתחום הסביר לאור חומרתם והקשר שבו נאמרו הם חורגים מויכוח פוליטי סביר כפי שגם נקבע בפרשת זעאתרה.

31. לכל אלה יש להוסיף את האופן שבו הדברים נתפסים על ידי הקורא הסביר או בעיני שאר חברי הקהילה הדתית שעמה נמנה התובע. בהקשר זה ישנה חשיבות גם לזהות המפרסם. כך למשל המשקל שהקורא הסביר מייחס לדברים שפורסמו על ידי גורם פוליטי שונה מהמשקל והיחס

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 36142-04-25 גרינברג נ' מרקוביץ

תיק חיצוני:

- העובדתי לדברים שפורסמו על ידי גורם מקצועי (דוגמת רופא) או בהקשר לעניינו בעל תפקיד דתי מוסמך.
32. ויוטעם, בשונה מפרשת אולמרט שם טען מר אולמרט, כי האבחנה של התובע כחולה נפש נתמכת בעמדתם של לא מעט אנשי מקצוע מתחום בריאות הנפש וכי מדובר במחלה כזו שאף מחייבת אשפוז, הרי שבענייננו הדברים נאמרו בהקשר העממי הפוגעני והגם שיש לראות את אופן הניסוח בחומרה וכשפה בוטה, הרי שהיא כשלעצמה מצויה ברף הנמוך משנתפסת כהבעת עמדה וזאת בשונה מהדברים שנאמרו על ידי הנתבע כאן בנוגע לרמת שמירת המצוות והערכים מצדו של התובע כאיש דתי וחבר קהילה.
33. כפי שציין גם כב' השופט מ' כהן בפסק הדין שניתן בת"א (קריות) 62202-12-21 **יעקב אוליאל נ' חפצי ישראל** (פורסם בנבו) לא כל גידוף או קללה יהוו פרסום לשון הרע. קללות וגידופים מהווים, לצערנו, חלק מהחיים החברתיים במדינה (זאת נכון בכל הנוגע לייחוס מחלת נפש), וקיים חשש שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים כ'לשון הרע' תביא להצפת בתי המשפט בתביעות שזו עילתן.
34. יש גם לדחות את טענות הנתבע, כי הדברים נאמרו בתגובה לדברים שהתובע פרסם וכי התובע נמנע מצירוף הפוסט עצמו שלגביו נרשמה התגובה. אכן המנעותו של התובע מצירוף הפוסט עצמו, כאשר נמנעה מהנתבע האפשרות לשחזר אותו, בשים לב לחלוף הזמן ולכך שהתובע חסם אותו, יש בה כדי להשליך על היקף הפיצוי ועל מידת הפגיעה הנתענת, אך מנגד הדברים עצמם שנאמרו בתגובה עולים לכדי לשון הרע וכאשר הנתבע עצמו מציין כי הפוסט עצמו היה נגד ראש העיר באותה תקופה ולא באופן אישי נגד הנתבע עצמו.
35. הגם שהנתבע היה בחלק מהזמנים הרלבנטיים סגן ראש העיר הקודם, לא ניתן לראות בתגובה כהגנה על עניין אישי (למשל לפי סעיף 15(3) **לחוק איסור לשון הרע**) ובכל מקרה נדרשת הלימה (מידתיות) בין רמת התגובה להגנה על האינטרס האישי, כפי שגם עולה **מסעיף 16** לחוק אותו יש לקרוא בשילוב עם **סעיף 15**.
- סיכום ביניים - הפרסום של הנתבע מהווה לשון הרע, ולא עומדת לנתבע ההגנות הקבועות בחוק.**
- שלב ד – הפיצויים - שאלת הנזק**
36. התובע העמיד את תביעתו על סך ₪ 38,900 משיקולי יעילות דיונית. לטענתו הוא זכאי לפיצוי ללא הוכחת נזק בגובה 75,000 ₪ מאחר והפרסום פורסם בכוונה לפגוע בתובע.
37. אשר לפסיקת הפיצוי הסטטוטורי כבר נפסק, כי התכלית של הוראה זו נועדה להרתיע מוציאי לשון הרע בדרך של קביעת סנקציה של פיצויים ללא הוכחת נזק (ר' למשל רע"א 10520/03 **בן**

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 36142-04-25 גרינברג נ' מרקוביץ

תיק חיצוני:

1 **גביר נ' דנקנר** (פורסם בנבו); ע"א 4740/00 **לימור עמר נ' אורנה יוסף**, [פורסם בנבו], וכן ת"א
2 (תל אביב) 14264-11-14 **גבריאל כנפו נ' גינזבורסקי** (פורסם) [פורסם בנבו].

3
4 38. על השיקולים להחמרה והקלה בגובה הפיצויים עמד בית המשפט העליון בע"א 89/04 **נודלמן**
5 **נ' שרנסקי** [פורסם בנבו] ובכלל זה השיקולים הבאים (כפי שגם פורטו בתא"מ (חיפה) 13361-
6 12-18 **אביעד זגה נ' נופר רבוך** (פסק דינה של כב' השופטת ס' מצא, פורסם בנבו):

7
8 א. היקף הנזק שנגרם לנפגע ושהפיצוי התרופתי נועד להטבתו. כאמור הפרסום מעמיד חזקה
9 בדבר גרימת נזק ואין צורך להוכיח נזק ממון מיוחד. היקף הנזק נשקל לא רק בהקשר
10 לפרסום אלא גם תוך שימת לב להתנהגות הצדדים לאחריו ואף במהלך הדיון המשפטי.

11
12 ב. באשר להיקף הנזק נשקלות גם התכליות החינוכיות וההרתעתיות. בהקשר זה יש לשקול
13 את התנהגות המפרסם וכוונותיו כמפורט בסעיף 19 לחוק.

14
15 ג. ההיבט העונשי. החוק מבחין כאמור בין נתבע תם לב לבין נתבע זדוני וזאת גם כשיקול
16 עצמאי.

17
18 ד. הנתבע כאדם פרטי - יש להבחין בין מפרסם שהוא תאגידי גדול לבין מפרסם פרטי.

19
20 ה. מצבו הכלכלי של המפרסם.

21
22 39. בעניינינו, לאחר בחינת מכלול השיקולים הרלוונטיים לזכות ולחובה, מצאתי להעמיד את סכום
23 הפיצויים בנסיבות המקרה על סכום של 4,000 ₪. בקביעת סכום זה לקחתי בחשבון את
24 השיקולים הבאים:

25
26 א. **הקשר הפרסום** – כאמור, שני הצדדים הם אנשי ציבור אשר התמודדו בעבר לבחירות
27 מועצרת העיר של קריית מוצקין. הפרסום של הנתבע פורסם בהקשר פוליטי, על כן ולנוכח
28 חשיבותו של חופש הביטוי בהקשר זה, וכן חשיבות לאפשר ביקורת לגיטימית כנגד אנשי
29 ציבור יש בה כדי להקל עם הנתבע.

30
31 ב. התובע עצמו לא סבר כי מדובר בפרסום כה חמור ומשמעותי. התובע לא שלח לנתבע מכתב
32 התראה מייד לאחר אותו פרסום, לא דרש ממנו להתנצל, או להסיר את התגובה, ובחר
33 להגיש את התביעה בגין אותו פרסום בחלוף כ-3 שנים מאז שנעשה, ורק בעקבות
34 התכתבות אישיות אחרות שהנתבע שלח לתובע באופן פרטי. כמו כן לא, הייתה מניעה

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 36142-04-25 גרינברג נ' מרקוביץ

תיק חיצוני:

1 כי התובע יסיר את הפרסום שעה שמדובר בתגובה לפוסט שהתובע עצמו פרסם. התובע גם
2 לא צירף את הפוסט עצמו שבעקבותיו נרשמה התגובה.
3
4 ג. **התנהלות הנתבע** – במסגרת הדיון בפניי, הנתבע הביע התנצלות על השימוש בביטויים כלפי
5 התובע, הודה כי מדובר בתגובה חריפה אחת שנכתבה בלהט רגע כתוצאה מהשיח הפוליטי
6 שהתנהל בין הצדדים.
7
8 ד. **התובע לא הוכיח כי הפרסום נעשה בזדון** – כאמור עולה כי מדובר בויכוח פוליטי סוער
9 כאשר הנתבע אישר כי רשם את הדברים בלהט וויכוח וזמן קצר לאחר פרסום הפוסט עצמו
10 – טענות אלה לא הופרכו, בפרט כאשר התובע נמנע כאמור מלצרף את הפוסט/ים שבגינם
11 נרשמה התגובה. במעמד הדיון מיום 30.11.2025 התובע אף אישר כי קיימת התכתבות
12 קודמת לפרסום מושא התביעה שלטענתו אינו מצליח לאתר אותה.
13

14 לאור כל האמור מצאתי לחייב את הנתבע בפיצויים בגין עוולת לשון הרע בסכום של 4,000 ₪.
15

דרישה לפיצויים בגין פגיעה בפרטיות

16
17
18 40. ביום 20.3.2025 שלח הנתבע לתובע 8 מסרונים אישיים בפיסבוק, באמצעות אפליקציית מסנגר.
19
20 41. עיון באותם מסרונים שצורפו לכתב התביעה מלמד, כי אלה כוללים ביטויים פגעניים וזלזול רב
21 כלפי התובע ואשר בעקבות הודעות אלה הוגשה התביעה הנוכחית (התגובות תומצתו בסעיף 6
22 לכתב התביעה).
23
24
25 42. כבר נפסק, כי שליחת מסרונים לאדם באופן הפוגע בשלוות רוחו, מהווה הטרדה אשר עולה כדי
26 פגיעה בפרטיותו בפסק הדין שניתן בת"ק (ת"א) 13290-02-23 **נתנאל צוקרון נ' שחר**
27 **אברהמוביץ** (פורסם בנבו, להלן **פרשת צוקרון**) כבר נפסק כי:
28

29 **"...המערכת הנורמטיבית הרלוונטית הינה מתחום הנזיקין ובאופן ספציפי**
30 **חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981 ("חוק הגנת הפרטיות")**: **סעיף 1 לחוק**
31 **קובע: "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו"; סעיף 4 לחוק קובע:**
32 **"פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש],**
33 **יחולו עליה בכפוף להוראות חוק זה"; וסעיף 12(1) לחוק קובע כי פגיעה**
34 **בפרטיות היא בין היתר: "בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו,**
35 **או הטרדה אחרת".**

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 36142-04-25 גרינברג נ' מרקוביץ

תיק חיצוני:

43. לאחר שעיינתי בהודעות שוכנעתי, כי מדובר בהודעות מטרידות העולות כדי פגיעה בפרטיות לפי סעי' 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, וכי לא ניתן לראות בהן משום "...הגנה על ענין אישי כשר של הפוגע" (ההגנה שבסעיף [18\(2\)\(ג\)](#) לחוק הגנת הפרטיות) או עניין של מה בכך הודעות אלו, נשלחו מספר פעמים באופן עוקב ורציף. ההודעות כוללות ביטויים משפילים ופוגעניים תוך התייחסות אישית לתובע.

6

מדובר ב-8 הודעות קשות ומטרידות שהנתבע שלח לתובע בפרקי זמן קצרים באותו יום (20.03.2025) תוך שימוש בביטויים קשים וגידופים דוגמת "אתה לא יותר מקרן חלולה של פר", "אתה צבוע חנפן ופתי מוחלט", "שוטה הכפר". אין חולק כי ביחס לאותן התכתבויות לא מתקיים רכיב הפרסום שכן הן נשלחו לתובע בלבד (ר' ציטוטים מההודעות עצמן בסעיף 6 לכתב התביעה וההודעות עצמן צורפו כנספח 2).

12

44. זאת ועוד, בשונה מהאינטרס הציבורי לעודד שיח פתוח, חופשי ורחב של דעות פוליטיות שונות, הרי שאין במשלוח מסרונים אישיים לפייסבוק של איש ציבור כל תרומה בקידום חופש הביטוי או יצירת כר נרחב לחילופי דעות, וכל כולו נועד אך ורק כדי להטריד את איש הציבור ולפגוע בפרטיותו. כמו כן אין מדובר בהודעה בודדת שנשלחה, אלא רצף של 8 הודעות הכוללות תכנים פוגעניים שנשלחו בזה אחר זה בפרק זמן קצר. מכאן ששוכנעתי כי אכן נפגעה פרטיותו של התובע.

19

לא ניתן גם לראות בנוסח ההודעות הקשות ובתדירות הגבוהה שבהן נשלחו, משום עניין של מה בכך (סעיף 6 לחוק הגנת הפרטיות).

22

45. עם זאת, בקביעת סכום הפיצויים לקחתי בחשבון את העובדה שהתובע לא הציג את הפוסטים/ים עצמם שהוא העלה בפייסבוק ושבעקבותיהן החלה ההתכתבות האישית שהנתבע שלח. כך גם התובע עצמו השיב לחלק מהתכתבויות ובהן לחסום את הנתבע רק מאוחר יותר. בכל מקרה התובע נחשף להודעות רק לאחר כניסה לפייסבוק. בנוסף ההודעות של הנתבע נשלחו כאמור בפייסבוק לעיונו של התובע בלבד ואין מדובר במסרונים שנשלחו למכשיר הנייד של התובע.

28

על כן במכלול השיקולים מצאתי לחייב את הנתבע הפיצויים בגין פגיעה בפרטיות פיצויים בסך 3,000 ₪

31

32

33

34

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 36142-04-25 גרינברג נ' מרקוביץ

תיק חיצוני:

התוצאה

אני מקבל את התביעה באופן חלקי.

הנתבע ישלם לתובע פיצויים בסכום כולל של 7,000 ש"ח וכן הוצאות משפט בסך 800 ₪.

כל הסכומים הנ"ל ישולמו לתובע תוך 30 יום מהיום, אחרת ישאו הפרשי ריבית שיקלית כחוק מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין, וזאת תוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין, לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ' כסלו תשפ"ו, 10 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.

יובל וסרקרון, שופט

